

ÉRTESÍTŐ

Internet: <http://bajnok.hu/ertesito> • E-mail: pista@bajnok.hu

IV. évf. 9. sz., 2015. szept.

Tartalom

- *Dr. Bajnok István: Az elmúlt 25 év* 1
- *Dr. Bajnok István: Nemzeti dal* 3

**Szeptember azt iskolai év kezdete!
Köszöntjük az iskolába menőket, a tanulni akarókat,
mert okos, képzett, gondolkodó fiatalokra,
emberekre nagy szükség van!
Óvék a jövő!**

Az elmúlt 25 év

1. Az 1990. évi rendszerváltás pártalakulásai

1990-ben a rendszerváltás követően pártok tömege alakult (jogilag 65 pártot jegyeztek be), de a választást követően a parlamentbe csak hat párt jutott és 11 egyéni (független, közös) képviselő. Egyszerű többséget egy új párt, az MDF 165 képviselővel és két, régi hagyományokkal rendelkező párt, a Kisgazdapárt 44 és a Kereszténydemokrata Néppárt 21 képviselővel szerezte meg, összesen **230** képviselővel. Az ellenzéket pedig az MSZMP-ből újjáalakult MSZP 33 képviselővel és két új ellenzéki párt, az SZDSZ 34, és a Fidesz 21 képviselővel alakították, összesen **145** képviselővel.

A kormány 1990-ben egyszerű többséggel rendelkezett, de a kormánypártok egymással szövetséget nem kötöttek. Az 1990. évi országgyűlési választásokon a legtöbb

képviselőt adó MDF, a Kisgazda és a KDNP gyakorlatilag 1998-ra kiestek a parlamentből. A kieső pártok országgyűlési képviselőinek egy része a Fidesz parlamenti frakciójába ment és részt vett a Fidesz 1998. évi parlamenti kormányzati munkájában.

Meg kell jegyezni, hogy az ellenzék legnagyobb erejét 1990-ben a szocialista (kommunista) utódpart adta. A két új ellenzéki párt közül az SZDSZ az MSZP-vel 1994-ben és 2002-ben kormányra is került, de a 2010. évi választáson kiesett a parlamentből. A korábbi ellenzéki Fidesz a KDNP-vel egyezkedett, 2003-ban az újjáalakult KDNP-vel kettős párttagságot kötött, és a 2010-es választáson kétharmados kormányt alakíthatott. 2014-ben is – kisebb mértékben – megtartották a kétharmados többséget, de 2015-ben a kétharmados többséget elvesztették.

Ezek voltak a főbb eredmények!

2. A rendszerváltó pártok törekvései

1990-ben mindhárom kormánypárt a keresztény elvek szerint kívánta a kormány fő célkitűzését megvalósítani. Antall József kereszténynek tartotta magát, mégis a liberalizációt támogatta. Lényegében a kapitalista rendet hozta vissza az országba. Elősegítette az állami vagyon magántulajdonba juttatását, a privatizációt folytatta. A régi rendszer károsultjai nem kártalanítást, hanem kárpótlási jegyeket kaptak, aminek lassan a gyakorlatban elveszett az értéke.

A Fidesz elszakadt az SZDSZ-től – politikai nézeteit megváltoztatva a keresztény értékekhez közeledett. Az egykori 20 éves fiatalokból álló párt megöregedett, mára például Orbán Viktor miniszterelnök úr is 50 éves. A KDNP-vel alakult kettős párttagságban a vezetők többségét ők adják.

A KDNP a szociális piacgazdaság bevezetését (Erhard javaslatát) ajánlotta, ami a háborút veszített német gazdaság megújulását nagy mértékben segítette. Az új magyar kormány azonban ezt nem fogadta el. 1992-ben a KDNP Gödöllőn országos kongresszust tartott, ahol pontokba foglalták ajánlásaikat. (Megjegyzem, a párt azóta sem tartott országos kongresszust, ezért az akkori ajánlások ma is életben vannak.) Ezeket az ajánlásokat ma a KDNP nem hangoztatja, a kettős párttagságban a kisebbséget alkotják.

Sajnos a Kisgazdapárt elfogadta a kárpótlási jegyekkel való kártérítést. A mezőgazdasági területen új elgondolásai nem voltak, vagy nem tudott javaslatokat tenni. Végeredményben a Kisgazdapárt hozzájárult a magyar mezőgazdaság lezüllesztéséhez. Ezzel a párt jelentéktelenné vált.

1994-ben az MSZP és az SZDSZ átvette a kormányt, de továbbra is az Antall-féle liberalizációt, külföldi nagytőkések érdekét szolgálta, nem is kívánta megváltoztatni

azt. A magyar ipar, mezőgazdaság kiszolgálója maradt a külföldi tőkének. A kiskereskedelmet visszaszorították a bevásárló nagykereskedelmi vállalatok.

1998-ban a Fidesz vette át a kormányt, de nem tudta megtartani, 2002-ben elvesztette az országgyűlési választást.

2002-ben ismét MSZP–SZDSZ hatalom alakított kormányt, amit 2010-ig meg is tudott tartani. Elterjedt az a vélemény, hogy a rendszerváltozással csak gengszter-változás történt. Az államvezetés sok korrupcióval, a tények, a valóság meghamisításával tudott működni. Jellemző volt, hogy Gyurcsány Ferenc miniszterelnök is kénytelen volt beismerni, hogy hazudott, de ezt pártja helyesnek találta, elfogadta, sőt ezt felhasználta, mondván, „minden politikai vezető hazudik”, csak nem merik bevallani! Úgy vélték, Gyurcsány bátorságára vall, hogy ő ezt be merte vallani, de sem elégtételt nem adott, sem nem változtatott stílusán!

2010-ben új Fidesz-kormány alakult, kisebb mértékű KDNP-részvétellel. A rendszerváltás óta először fordult elő, hogy kétharmados többségű kormány alakult. Így lehetővé vált az 1949. évi kommunista alkotmány megváltoztatása – amit már Antall József is szeretett volna megvalósítani, de nem volt hozzá kellő támogatottsága. Az új „Alaptörvény” sok változást hozott, de maradtak hiányosságok benne. Az Értesítőben is említettük ezeket, például a „címeres piros-fehér-zöld” nemzeti lobogó törvénybe iktatásának hiányát. Úgy látszik, a kormányban és az új Alkotmányban is a liberális demokraták elvei érvényesültek jelentős kérdésekben.

Magyarországon további politikai, gazdasági, erkölcsi változtatásokra van szükség. Fontosnak tartjuk a tárgyalási kérdésekben a nyilvánosságot, a felek egyértelmű, közös értelmezéseit és a közös megegyezésekben a „magyar érdek” feltétlen képviselőjét! További változtatásokhoz sikereket kívánunk a kormánynak.

Dr. Bajnok István

Nemzeti dal

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk, vagy szabadok?
Ez a kérdés, válasszatok!
A magyarok istenére esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Petőfi Sándor, az egyik legnagyobb magyar költő versével megmutatta, hogy politizálni mindenkinek kell. Egyértelműen kinyilvánította: „rabok tovább nem leszünk!” De lehet a „magyar érdeket” képviselni más módon is, ahogy Deák Ferenc az 1861. évi húsvéti cikkében fogalmazta meg. Egyezkedést ajánlott az osztrákokkal. Ennek alapján a magyaroknak is és az osztrák hatalomnak is engedményeket kellett tenni. Kettős hatalom keletkezett, megegyezés jött létre Ferenc József királyságával és a magyarok meghatározott területeken kapott önrendelkezésével. Nem független, önálló ország lett Magyarország! De ismert ennek következménye. Ugyanis az Osztrák–Magyar Monarchia tagjaként 1914-ben, a nem magyar érzelmű trónörökös meggyilkolása miatt kitört az I. világháború, és a trianoni békében Magyarországot megbüntették. Sőt Ausztria még magyar településeket is kapott (Burgenlandot). Úgy is fogalmazhatjuk, az 1861. évi kétértelmű politikai megegyezés következménye volt a trianoni békediktátum.

A kétértelmű politikai megegyezés számunkra hátrányos példáját mutatja az 1956-os forradalom és szabadságharc is. A magyarok egyértelmű követelése 1956. október 23-án: **ruszkit, haza!** 1956. november 4. után egy magyarok kétértelmű megegyezései, törekvései nyomán maradtunk a szovjet hatalomban. A forradalmárokat nem a szovjet hadsereg, hanem magyar zsoldosai büntették börtönnel, halállal. A szovjet katonáktól csak 1992-ben szabadult meg Magyarország!

Az elmondottak azt bizonyítják: mindenki politizál (akár bevallja, akár nem), de azt tenni lehet egyenes beszéddel és kétértelmű megegyezésekkel is.

Egy barátom jóindulattal közölte velem: „Pista, ne politizálj!” Ugyanis sokak véleménye, hogy a politikusi szakma rossz mesterség, „úri huncutság”! Sok politikus lop, csal vagy sokat hazudik – egyszóval minden rosszat elkövet, amit csak elképzelhetünk egy hatalmon lévő embertől. A politikai munka rossz hírét a pártok politikusi tevékenysége tette tönkre. Sokan azért lesznek párttagok, hogy anyagilag gyarapodjanak, hatalomra tegyenek szert, talán csekély hányada csak elvi elkötelezettségű. Ugyanis a párt „megbecsüli a hűséges pártkatonát”, aki pedig nem elkötelezett a pártelnöknek, azt pedig kizárják.

A Magyar értelmező kéziszótár a politika fogalmáról azt mondja: „A politika a társadalom, az államvezetés, a hatalom megszerzésére, megtartására irányuló közösségi vagy egyéni tevékenység.” Röviden a politika célja a hatalom megszerzése, megtartása. A politikát lehet egyenes beszéddel vagy kettős értelmezéssel (megegyezésekkel) képviselni. Eddigi tapasztalatok alapján a kettős értelmű megállapodások következménye általában nem képviseli a magyar nemzet érdekét.

Ezért vizsgáljuk meg a politikai munkát röviden.

1. A politikáról általában

Különbséget kell tenni a politikai munka **mint tudomány** és a **politikus tette mint személy** között. A politikai tudománnyal foglalkozók munkáját az egyes emberek, a közösségek, nemzetek, népközösségek életének javítása, jobbitása képezi. A politikusnak mint személynek, pedig ezen elveknek az emberek gyakorlati életében való **megvalósítása a dolga**. A tudományos munka és a politikusi tevékenység alapján lehet véleményezni egy sikeres vagy rossz politikát. Példaként említem, 1990-ben a **politikus** (személy) döntött a magyar ipari üzemek a **politika tárgyai** bezárására. A politikusnak bezárás helyett lehetősége lett volna másként is dönteni, esetleg nagyobb kockázat vállalásával. De a döntés **következménye** lett Magyarországon a nagyfokú munkanélküliség, az államadósság további növekedése. A következményt az ország lakosai viselték. Vagyis a politikus rossz döntése hibáztatható a magyar ipari üzemek bezárásáért. Persze ez esetben (mint máskor is) a politikusok az adott körülményekre hivatkozva szokták menteni felelősségüket, mondván nem volt más döntésre lehetőségük(?). Ez esetben egy okos politikus, aki ismeri a politikai munkát (**számol a következményekkel is**), nem vállalta volna ezt a felelősséget!

Minden ember politizál. Akár bevallja, akár nem. Ugyanis az élet kérdéseiről, erkölcsös viselkedésről, jövőről mindenki véleményt nyilvánít. Aki azt mondja, nem politizálok, annak az a véleménye: „minden jó, ahogy van, nincs szükség változtatásra”! Sokan úgy vélik, sztrájkjal, tüntetésekkel (a többségi vélemény megszerzésével) fel lehet hívni a politikusok figyelmét a szükségesnek vélt változtatásokra. Az emberek többségének meggyerése kérdéses – kivéve, ha ténylegesen tömeges megmozdulást sikerül szervezni, ami forradalomná, szabadságharcná alakul! De a hatalomnak módja van bizonyos segítségekkel ezt is leszerelni! Példaként említhető erre az 1848–49-es szabadságharc és az 1956-os forradalom esete. A nemzeti erőknél akkor megvolt a többsége, de a hatalmon levőknek külföldi segítőket sikerült szerezni, akikkel leverették a nemzeti erőket.

Általában az egyének törekvése, hogy legyen munkahelye, lakása, családjának ennivalója és sikerélménye a társadalomban. De a feltételeket a politikával, állami intézkedésekkel, import-export szabályozásával stb.-vel segíthetik, ronthatják. Némi az egyén is javíthatja politikai helyzetét szakképzettségével, értelmével.

Szólni kell arról is, hogy a politikusok munkája minden embert érint, de az egyes emberben nem azonos indulatot válthat ki. A különbségre említem a kutyatartás engedélyezését nagy bérházakban és házörzésben. Egy bérházban lakó nem örül például a kutyaugatásnak, a kutyák sétáltatásának stb. Kertes környezetben ez nem okoz problémát. Ezért a politikusok munkájáról különböző lehet az emberek véleménye. Az emberek véleményét a politizálásról neveltetése, iskolázottsága, gazdasági

körülményei, elvei stb. is befolyásolja. A vélemények kialakításában a média szerepét hangsúlyozni kell! A rádió, tv, újság döntő befolyással bír az átlagemberek véleményének kialakításában. Ma azt mondhatjuk, akinek a kezében van a média, az a leghatásosabb eszközt birtokolja az emberek meggyőzésére. Sajnos a médiumok üzemben tartása igen költséges. Csak a hatalom tagjai és a gazdag szervezetek, emberek tudják üzemét megfizetni. Azok pedig saját érdeküket képviselhetik, nem a közösség érdekét. Ebből ered rossz híre a médiának, politizálásnak! Ugyanis a média eszközeivel minden véleményt, hazugságot, bűnt elfogadhatóvá lehet tenni és a nem kedvelt politikust besározni az emberek szemében.

2. A politika és a vallások

Megjegyzem a tisztelt keresztény olvasóinknak, hogy a helyes, igazságot hirdető politizálást az Isten nem tiltja! A Tízparancsolatban olvashatjuk: ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj stb., de nincs benne, hogy ne politizálj – még ráutaló értelmezés szerint sem. Ugyan Jézus Krisztus kikergette a kereskedőket a templomból, hogy ne tegyék azt bűnök barlangjává, de ezzel nem tiltotta meg a kereskedelmet. A Miatyánkban naponta imádkozzuk: „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, miképpen a mennyben, úgy a földön is”. Ez azt jelzi, hogy itt a földön is békét, rendet kellene teremteni. Nem háborúkkal, egyes országoknak kedvező békeszerződésekkel kell a „békés együttélést” (a rendet) megvalósítani! Az Isten országában csak az **igazság** létezik, az uralkodik. Téves az a vélemény, ha egy törvényt a **többség** elfogad, az helyes, jó törvény! Mert az emberek többségét, a politikusok véleményét, különböző praktikákkal – a média segítségével – könnyen meg lehet szerezni. De egy igazság akkor is igazság marad, ha a többség valamilyen okból azt nem fogadja el. **Az igazságnak nem feltétele a többség véleménye!**

3. A politika gyakorlatáról

A politika megítélése érdekében vizsgálni kell, milyen elvi alapon határoznak a politikusok. Mert nem mindegy, hogy liberális, demokratikus, diktatórikus, szociális és még sorolni lehetne a többi elméleti alapot, politikusi stílust, ami sokszor döntően meghatározza a politizálást, a jövőt! Az is előfordul, hogy több „izmust” vonnak össze. Példának említem: mai életünkben a **liberális demokráciát** (szabadelvűséget és a többségi népuralmat) tartják meghatározó elvnek. Pár szóval vizsgáljuk meg ezt a gyakorlatot.

A francia forradalom előtt – és még ma is – az államvezetésben a diktatúra érvényesül. Az erős vezető a hatalom eszközeivel dönt minden kérdésben. Ugyan Görögországban próbáltak javítani a diktatúras vezetési stíluson, például a városállá-

mokban demokráciát (népuralmat) hirdették, de az állami diktatúra megmaradt. A nagy francia forradalom jelszava volt a szabadság, egyenlőség, testvériség. Ezzel az elvvel próbálták korlátozni a diktatúrát. Pontosabban mindent szabaddá tettek: választást, gazdaságot, erőszakot, de belátták, bizonyos korlátokra, emberiességre is szükség van. Azt tapasztalták, hogy a szabadság, egyenlőség és testvériség elvét együtt sohasem lehet megvalósítani. Valamelyik elvnek sérülni kell a társadalomban. A szabadság és egyenlőség egymást kizárja. A testvériség bizonyos esetekben ellentmond az egyenlőségnek. A szabadság sok esetben a testvériséget és az egyenlőséget is kizárhatja. Ezért ma a demokráciákban a többség elvét vették alapul a vezetésben.

Nem kívánok a politika tudományával foglalkozni, ezért csak az utóbbi évszázad eseményei ismeretében megjegyzem, hogy Európában a demokráciát (a többségi elvet) és a liberalizmust tartják elfogadható elvnek a legtöbb országban. Ma minden államban hirdetik a demokráciát, az emberek egyenlőségét. A törvények, rendeletek, népszavazások mindig a „többség akarata” elvén születnek. Úgy mondják, a nép akaratát teljesítik a politikusok. Régen a „Vezér” akarata döntött. Ma ezt a „Nép” akaratával helyettesítik. Vizsgáljuk meg pár szóban, a **népakarat** hogyan jön létre. A többséget fejezi-e ki? A népakarat akkor teljes, ha a nép 100%-ban részt vesz például a szavazáson. De ez sohasem valósult meg! Ezért szabályozták, hogy a népszavazás, választás akkor is eredményes lesz, ha azon a nép legalább 40%-a részt vesz és a leadott szavazatok többségét (50% + 1 fő) valamely személy vagy párt eléri. Vagyis a határozatot a teljes létszámhoz viszonyítva csak 20% + 1 fő akarata teljesíti, **ez az összes lakosság egyötödét jelenti**. A gyakorlatban általában a média hatására kb. 60% körüli részvétel várható. Ebben az esetben is az összes választók **kb. egyharmada dönt csak** fontos kérdésekben. Ez a választók többségét jelzi? Nem! Vagyis javítani kellene a többség bevonásán. A parlamentben ezért már fontos kérdésekben kétharmados többséget kívánnak meg, de az össznépi akarathoz viszonyítva ez is csekély!

Elnézést kérek a tisztelt olvasótól, hogy hosszabbra sikerült a politikáról írott cikk. Mentségemül szolgáljon, hogy az Értesítő nem politikai havilap, de minden kérdésre igaz, helyesnek tartott választ kíván adni. Mi nem ismerünk „tabu” témákat, amiről nem szabad, nem tanácsos írni! A történelmi tényekkel nem lehet vitatkozni, azokat csak tudomásul lehet venni. A tényekből levont tanulságok már vitathatók, azok a médiától, egyes emberek véleményétől függenek. Én Magyarországon élek, és minden érdekel, ami **itt** történik! Nézetem szerint az emberek erkölcsi magatartását a politika is meghatározza. Szívesen veszem a témához tisztelt olvasóink javaslatait, észrevételeit is.

Dr. Bajnok István

HA OLVASTAD, NE DOBD EL, ADD TOVÁBB!

Felhívás

Tisztelettel fordulunk olvasóinkhoz, szimpatizánsainkhoz azzal a kéréssel, hogy anyagi támogatással segítsék az Értesítő megjelenését. Mint már többször is jeleztük, sem az államtól, sem különböző szervezetektől támogatást nem kapunk, de nem is kérünk – mivel feltételeiket nem tudjuk elfogadni. Évente kétszer (áprilisban és szeptemberben) fordulunk Önökhöz anyagi segítség kérésével. Adományait a mellékelt csekken vagy bankszámlánkon keresztül tudják eljuttatni hozzánk. Bankszámlaszámunk: OTP 11711034-20833390.

Támogatásukat köszönjük.

Egyúttal megjegyezzük, ha több embert érdeklő témáról tudnak vagy a közölt cikkhez hozzá kívánnak szólni, írják meg nekünk, azt az **Olvasói levelekben** névvel vagy anélkül közöljük. Az esetleges javítás vagy közlés jogát fenntartjuk magunknak.

Tisztelettel: A szerkesztőség

*TERJESZD AZ ÉRTESÍTŐT! Ha több példányt kívánsz,
vagy nem kívánod további küldését ingyenes havilapunknak,
kérem, jelezd – kívánságod teljesítjük.*

A Demokratikus Közéletért Alapítvány (DEKA) lapja.

Felelős szerkesztő: dr. Bajnok István. Eng. szám: 90324363

Szerkesztőség: 1111 Budapest, Bartók Béla út 18. Tel./fax: 386 4476

OTP számlaszámunk: 11711034-20833390